

Petr se po nemoci postupně zotavuje. Chodí už do školy. Před Vánocemi už dokonce vešel s partou do tajné chodby a oslavil první výročí od jejího prozkoumání. Záhy po svátcích čekají naši partu ekologické „žně“ - vyhozené vánoční stromky, povalující se na plochách i v různých zákoutích sídliště.

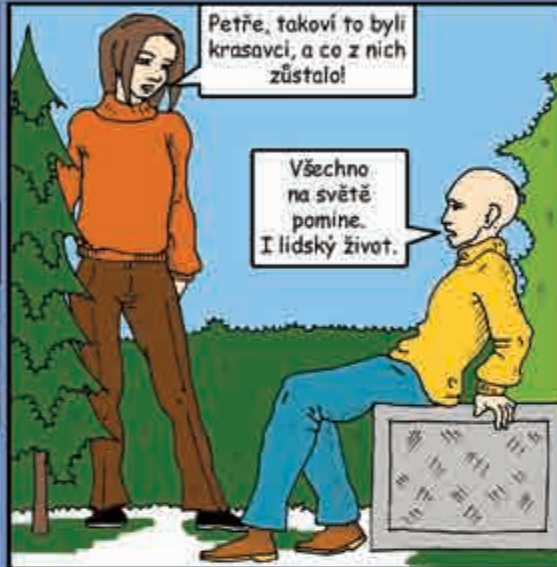
Mladí ekologové, pověřuji vás vyčištěním sídliště od vánočních stromků.

Úkol splníme.

Kdyby si to každý po sobě uklídl, nemuseli bychom se tu dřít.

A ty bys mohl sedět u počítače. Aspoň se pohneš!

Petře, takoví to byli krasavci, a co z nich zůstalo!

Všechno na světě pomine. I lidský život.

Dopadl jako ty stromky - spálili ho a popel dali do země.

Pořád ještě myslíš na Jirku?

Hromadu zapálíme, vina padne na ty potrefené ekology.

To budou mít za to vyhnání ze hřbitova!

Takový oheň! Mohli jste zapálit sídliště!

My jsme to nepodpálili.

Zapíráte, nevěřím vám! Předvoláme na policii vaše rodiče!

To je náš učitel. Přijel pro stromky!

Ten z vás bude mít radost, až uvidí tu spoušť.

Policajti nám nevěří, ani učitel nám nevěří.

Jsme blbečkové, kteří neodolali a udělali si ohýnek.

Petře, chodíš sem za Jirkou často?

takže věříš, že žije u Boha?

Když jsem slabý, tak se ho chodím ptát, jestli přijdu za ním.

Nevím... ale cítím, že mu musím říct o maléru se stromky.